

מלך הטבע

מאת יערה רשף נהור

הצגה מוזיקלית בחרוזים לגילאי 3-8

הדמויות:

נלין (פרח הלוטוס) - נערה כפרית, אמיצה, חכמה ואוהבת טבע.

המלך ראג'ו (אלוהי השמש) - שולט על ממלכה יפה ופורחת. מכונה "מלך הטבע".

תמונה ראשונה:

1Q מוזיקת פתיחה

נלין: (לקהל) קרה לכם פעם משהו שהיה כל כך מרגש, שלא האמנתם שהוא קורה? לי זה קרה! קיבלתי הזמנה להיות המשרתת האישית של המלך! יותר נכון, אחי מוני קיבל הזמנה להיות המשרתת האישי של המלך, אבל יום לפני שעמד לצאת לארמון, הוא חלה ונאלץ להישאר במיטה. אבי היה מודאג מאוד, הרי אי אפשר לסרב לבקשת המלך, ואחי אינו יכול לצאת למסע. אז הצעתי שאלך במקומו!

אבא: נלין, המלך ביקש משרת לא משרתת.

נלין: כבר יש לי תכנית, אלך מחופשת!

אבא: השתגעת?! אם המלך יגלה, תסולקי מיד!

נלין: אבא, אתה בעצמך אומר שמוני ואני דומים, ממש כמו תאומים

אבא: משרתת בארמון זה עניין רציני, זה תפקיד מאוד תובעני.

נלין: מדובר רק בשבוע אחד, כמה קשה זה כבר יכול להיות?

אבא: בטוח יותר קשה מלאסוף כל היום חלזונות

נלין: כל החיים חלמתי לפגוש את המלך ראג'ו. מספרים שהוא חי בארמון יפיפייה, מוקף טבע קסום! לא סתם מכנים אותו - "מלך הטבע"!

אבא: את- בתוך ארמון, נשמע לי כמו מתכון לאסון.

נלין: המלך ואני נסתדר מצוין, אני מומחית בטבע, מכירה כל צמח, כל חרק, כל תלתן!

אבא: הדרך לארמון ארוכה ופתלתלה, את עלולה ללכת לאיבוד, להיפצע!

נלין: אלך לאורך הנחל, עד שאגיע להרים, משם ארד אל העמק, בשביל הצביים, אפנה ימינה כשאראה חצבים, ושמאלה באגם של הצבים! אני יודעת את הדרך!

אבא: בשביל מה את צריכה כזאת הרפתקה?! יש לך בבית מספיק תעסוקה.

נלין: אבא, זאת הזדמנות של פעם בחיים! בבקשה!

אבא: בסדר... תצאי לדרך מחר

נלין: יש! תודה! אני צריכה לארוז תיק, אני צריכה להכין צידה לדרך, אני צריכה... שמחר כבר יגיע!

2Q שיר: איזה שבוע הולך להיות

(נלין):

איזה שבוע הולך להיות
בארמון של מלך הטבע,
כמה דברים אוכל לראות,
בממלכה מלאת הצבע!

נעקוב אחרי נמלה
שהולכת בשורה,
היא צועדת לה בנחת
על גבה גרגר חיטה.

נחפש זוג צופיות
במקור אוספות זרדים,
על העץ להן בונות
קן חמים לגוזלים.

איזה שבוע זה הולך להיות
בארמון של מלך הטבע,
כמה דברים אוכל לראות
ולטייל כדרך קבע!

החרדון ראשו צובע
בכחול מאוד מרשים,
החרדונית אליו פוסעת
אתה תהיה בן זוג מקסים.

הצבעונים סגורים בערב
ובבוקר נפתחים,
איזה מראה מרהיב עיניים
הם פורחים בשלל צבעים.

איזה שבוע הולך להיות
בארמון של מלך הטבע,
כמה דברים אוכל לראות,
בממלכה מלאה בצבע!
*מוזיקה מעבר לארמון המלך

תמונה שנייה:

(בחדרו של המלך)

המלך: (כותב מכתב) נסיכה יקרה... מספרים שאת האישה היפה עלי האדמות, מתי אזכה את פניך לראות? מעולם לא נפגשנו פנים מול פנים, ובכל זאת כולי געגועים... תני לי סימן, תני לי אות, לא יכול עוד לחכות. שלך... המלך ראג'ו." (לנלין) מה דעתך?

נלין: יוצא מן הכלל

המלך: מי אתה?

נלין: נלין, המשרת החדש שלך... רציתי לפגוש אותך מזמן, שמך הולך לפניך

המלך: ובכן, ברוך הבא לארמוני, כאן הכול נעשה על פי רצוני

נלין: כמובן מלכי

המלך: בשעה שתיים ארצה לאכול צהריים, בשעה שלוש תחפוץ לי את הראש, בארבע תה ועוגיות, ובחמש אימון משקולות, יש שאלות?

נלין: לא, מלכי, בעצם רק שאלה קטנה... מתי תרצה לצאת לגינה?

המלך: לגינה?!

נלין: או לטיול בטבע...

המלך: איזה רעיון שטותי! זה ממש לא בטיחותי!

נלין: אני לא מבין...

המלך: אני לא יוצא מהארמון

נלין: היום?

המלך: בכל יום.

נלין: אבל... אתה "מלך הטבע"

המלך: זה רק תואר שכזה, אני בכלל לא חובב טבע

נלין: חשבתי שאתה מכיר כל סלע, כל צמח כל חרק?!

המלך: חרקים אני שונא באופן מובהק.

נלין: כל פרח? כל עץ?!

המלך: אני מעדיף כמה שפחות להתרוצץ

נלין: אבל יש לך את הממלכה הכי יפה בעולם!

המלך: אני רואה את הנוף מהחלון, בשביל מה לי לצאת מהארמון?!

נלין: אז כל היום אתה פה סגור?!

המלך: יש לי משרתים, טבחים, צוות בידור

נלין: אבל זה אומר שגם אני...?

המלך: נשאר פה איתי

נלין: (לקהל) לא באתי עד לכאן, בשביל לראות רק קירות, אני מוכרחה לשכנע את המלך לצאת לטבע, לטייל...

המלך: מה אתה ממלמל?

נלין: אמרתי שזה חבל שאתה לא יוצא החוצה כי... כשהנסיכה תגיע לביקור, היא בטח תרצה שתעשה לה סיור...

המלך: סיור?!

נלין: היא תרצה לראות את האגם, היער, גן הפרחים... כאלה נופים, אין במקומות אחרים. כדאי לתכנן את הטיול מראש.

המלך: אבל חם בחוץ, ואין לי מה ללבוש!

נלין: מלכי, אני מבטיח לך שיהיה כיף! ואם לא, אעזוב את הארמון, מחר עם אור ראשון!

המלך: בסדר, למען הנסיכה אני מוכן, לצאת לטיול קטן

נלין: נהדר! אז נלך לאגם! נשכשך את הרגליים, נעצום את העיניים, נקשיב לקולות מסביב, ונשאף את ריח האביב... קדימה! (הולך)

המלך: המכתב!

נלין: כמובן... המכתב של המלך המאוהב! (צוחקת, המלך תוקע בה מבט) אה... ולא לשכוח קרם הגנה... נלין ברוכה הבאה!

3Q מוזיקת מעבר לאגם + סאונד ציוצי ציפורים

תמונה שלישית:

(על שפת האגם)

נלין: בבקשה מלכי, אין כמו מנוחה טובה ומרגיעה על שפת אגם כחול וצלול...

(נלין מתיישבת על סלע וחולצת נעליים)

המלך: מה... אתה עושה?

נלין: משכשך רגליים, נהנה...

המלך: לך והבא לי משקה קר! בחיי, אתה משרת מוזר...

נלין: כן מלכי! כמובן! בינתיים, תעצום את העיניים ותהנה מהשקט... (יוצא)

המלך: איזה מקום נחמד... כשהנסיכה תגיע לביקור, נשב יחד על שפת האגם, זה יהיה מושלם... (שר) "יש לי אגם צלול וכחול, יש לי יופי של טבע, יש לי אגם נהדר וגדול, אני מלך הטבע!" (4Q- כניסת צפרדע, סאונד צפרדעים)

המלך: מה זה?! מה זה צריך להיות?! איזה מין רעש מרגיז!

צפרדע: שלום אדוני המלך!

המלך: שלום, צפרדע, את יודע מי עושה את הרעש הנורא הזה?

צפרדע: איזה רעש?

המלך: הנה! זה! שמעת?!

צפרדע: אה! זה לא רעש, זה טוני שר סרנדה, הוא הזמר הכי טוב באגם

המלך: זה לא נשמע בכלל כמו שירה, זה נשמע צליל נורא. תגידי לו שיפסיק!

הצפרדע: כן מלכי...

(קרקור צפרדעים סאונד צפרדעים)

המלך: אולי די?!

צפרדע: זה לא טוני, זאת שיפי הצפרדעית. היא מספרת בדיחות מקצועית.

המלך: זה לא נשמע מצחיק, זה נשמע צורמני ומעיק. תגידי לה שתחדל, הבדיחות שלה עושות אותי אומלל!

צפרדע: מצטערת מאוד מלכי! אבל ככה צפרדעים מדברות!

המלך: אם כך, לכנה לדבר במקום אחר.

הצפרדע: האגם זה הבית שלנו!

המלך: האגם הזה שלי!! ואני מצווה עליכם להסתלק!

צפרדע: להסתלק?!

המלך: אי אפשר לסבול את כל הרעש הזה! בשביל מה יש לי אגם כחול וצלול, אם הנסיכה ואני לא נוכל ליהנות ממנו?!

הצפרדע: אם תסלק אותנו, האגם כבר לא יהיה כחול וממש לא צלול!

המלך: אוף! את עושה לי חור בראש! יש באגם מספיק דגים יפים, צפרדעים אנחנו לא צריכים! (מגרש את הצפרדע)

המלך: איזה צפרדעים מרגיזות! כמה רעש הן עושות!

(נלין חוזרת עם משקה צונן למלך)

נלין: בבקשה מלכי, משקה מנגו צונן ומתוק!

המלך: קח אותי מפה כמה שיותר רחוק!

נלין: מה קרה, מלכי?

המלך: הצפרדעים באגם קרקרו בלי הפסק! ציוויתי עליהן להסתלק!

נלין: אבל מלכי, אינך יכול לסלק את הצפרדעים, בטבע כל הדברים קשורים...

המלך: בוודאי שאני יכול! זה האגם שלי! עכשיו, קח אותי למקום אחר, במקום לעמוד ולדבר!

נלין: נלך לגן הפרחים? אומנם אין שם מים, אך יש פרחים בשלל צבעים

המלך: העיקר שאין שם צפרדעים! (יוצא)

(5Q- מוזיקת מעבר לגן הפרחים)

תמונה רביעית:

(בגן הפרחים)

נלין: (שולף זכוכית מגדלת) אין כמו טיול בין הפרחים, אפשר להביט מקרוב ולגלות מה יש

בפנים... (מתבונן בפרחים)

המלך: מה... אתה עושה?

נלין: חוקר את הפרח, נהנה...

המלך: רוץ והבא לי משהו לאכול! בחיי, זה כאילו נולדת אתמול!

נלין: כן מלכי! מצטער! הראש שלי היה במקום אחר! תביט מקרוב בפרח, ותשאף לנחיריים את כל הריח! אני כבר חוזר... (יוצאת)

המלך: איזה פרח יפה וצבעוני, והריח מתקתק ולימוני... כשהנסיכה תגיע לביקור, אקח אותה לכאן, זה ברור... (שר) יש לי גן פרחים פורח, יש לי יופי של טבע! יש לי גן מלא צבע וריח! מלך הטבע! " (עוצם עיניים ומריח את הפרח) אווץ!!!

דבורה: מצטערת! חשבתי שאתה ציפור מוזרה!

המלך: עקצת אותי באמצע האף, דבורה!

דבורה: סלח לי, זאת הייתה טעות בזיהוי.

המלך: בגללך נהרס לי כל הבילוי!

דבורה: תן לי על האף שלך לנשוף, והכאב מיד יחלוף

המלך: תתרחקי ממני דבורה עוקצנית! מספיק נזק עשית!

דבורה: אבל זאת הייתה תאונה!

המלך: אז אני מצווה על כל הדבורים להיפטר מהעוקץ שלהם אחת ולתמיד, שלא יקרו עוד תאונות כאלה בעתיד!

הדבורה: להיפטר מהעוקץ? זה בלתי אפשרי, העוקץ מחובר לזנב שלנו והוא הכרחי!

המלך: אני לא מוכן שוב להיעקץ! אני מצווה שתישארו בכוורת, כל יום עד שש!

הדבורה: אבל מלכי, עלינו לאסוף מזון, מצטערת, זה לא בא בחשבון!

המלך: אם כך, תאספו מזון במקום אחר, לגן הפרחים, אתן לא נכנסות יותר!

הדבורה: המזון שלנו נמצא כאן, בפרחים!

המלך: הפרחים האלה שלי!! ואתן מגורשות!!

דבורה: מגורשות?!

המלך: העקיצות שלכן מכאיבות! בשביל מה יש לי גן יפה ופורח, אם הנסיכה ואני לא נוכל ליהנות ממנו?!

הדבורה: אם תגרש אותנו, גן הפרחים כבר לא יהיה יפה ובטח לא פורח!

המלך: די כבר! קשקשנית! הפרחים בגן פורחים כבר שנים, בלי דבורים, יהיה פה הרבה יותר נעים! (מסלק את הדבורה)

המלך: איזה דבורה חוצפנית! האף שלי כל כך כואב!

(נלין נכנסת לבמה עם סלסלת פיקניק)

נלין: בבקשה מלכי, ארוחת צהריים!

המלך: אנחנו הולכים מפה, אחת, ושתיים!

נלין: מה קרה?

המלך: נעקצתי באף על ידי דבורה!

נלין: האף באמת קצת אדום...

המלך: זה ממש מסוכן, גירשתי את כל הדבורים מהגן!

נלין: לא, מלכי, אסור לך לגרש את הדבורים, בטבע כל הדבורים קשורים...

המלך: מותר לי ועוד איך! זה הגן שלי! עכשיו, קח אותי למקום נעים ושלי, והפעם אל תאכזב!

נלין: אפשר ללכת לאחו הירוק, אומנם אין שם פרחים, אך יש פרפרים נדירים?

המלך: העיקר שאין דבורים! (יוצא)

6Q מוזיקת מעבר לאחו

תמונה חמישית:

(באחו הירוק)

נלין: (נותנת לו רשת פרפרים) הנה מלכי, אם תראה פרפר בצבע- כחול אדום שחור, תפוס אותו בזהירות ואז שחרר, אלה פרפרים נדירים שאין בשום מקום אחר! (מביטה סביב מחפשת את הפרפרים)

המלך: מה... אתה עושה?

נלין: מחפש פרפרים, מחכה...

המלך: לך והבא לי משחה לעקיצה! עשה זאת מהר, בריצה!

נלין: כן מלכי, המתן לפרפרים, מצפה לך הנאה בטוחה! אני רץ להביא את המשחה... (יוצא)
המלך: אני לא רואה שום פרפר, אפילו לא אחד... (מתיישב על העשב, לפתע מגיעים המון פרפרים מקסימים, 7Q- מוזיקת פרפרים המלך פורש את כף ידו, והם מדגדגים אותו, הוא נשכב על הגב וצוחק בהנאה) הו! הנה! תראו! פרפר כחול אדום שחור! איזה יופי! כשהנסיכה תגיע לביקור, נתפוס פרפרים, ממש כמו זוג יונים... (שר) "יש לי אחו רחב וירוק, יש לי יופי של טבע, יש לי אחו שלו ומתוק, אני מלך הטבע!" (הפרפרים מתעופפים החוצה, המלך מביט אחריהם בחיך, לפתע מתחיל להתגרד בישבן, ברגליים, ובגב) אח... מגרד, כל הגוף שלי צורב! (קם)

סרפד: מי ביקש ממך להתיישב דווקא עליי?!

המלך: מי זה?

סרפד: קוראים לי סרפד, ואני צמח מיוחד

המלך: העלים שלך מלאים קוצים שעירים, אתה ממש לא נעים!

סרפד: אם אני לא מוצא חן בעיניך, אתה יכול לשבת על צמח אחר, בשמחה על הישבן שלך, אוותר!

המלך: חצוף שכמוך! כולי מתגרד בגללך!

סרפד: ייקח כמה שעות עד שהצריבה תעבור, אבל חשבתי שאתה, מלך גיבור!

המלך: חוץ מלהרגיז אתה לא מועיל בשום דבר!

סרפד: דווקא יש לי תפקיד חשוב! העלים שלי מאוד שימושיים!

המלך: בטח, בשביל לדקור ישבנים!

סרפד: מצחיק מאוד, אתה לא יודע כלום על סרפדים!

המלך: אני יודע שכדאי לך לצמוח במקום אחר! כי אני לא מוכן שוב להידקר!

סרפד: לך אתה למקום אחר!

המלך: האחו הזה שלי! ואני לא מוכן שיצמח פה סרפד!

סרפד: האחו גם שלי, ואני לא מוכן לעבור דירה!

המלך: אין לך ברירה! (מנסה לעקור את הסרפד)

הסרפד: היי! תפסיק! מה אתה עושה?!

המלך: עוקר אותך, שהנסיכה בטעות לא תתיישב עליך!

הסרפד: עזוב אותי!

המלך: זה מקום לפרפרים נדירים, לא לסרפדים דוקרים!

סרפד: אם תעקור אותי, לא יהיו פה פרפרים נדירים!

המלך: שטויות! אין לך צוף! ואין לך פרח! אתה צמח בלי טעם ובלי... ריח! (עוקר את הסרפד)

הו! סוף סוף! איזה סרפד איום!

(נלין נכנס לבמה עם המשחה)

נלין: מלכי! הבאתי לך משחה!

המלך: אני לא נשאר פה אפילו דקה!

נלין: מה קרה עכשיו?

המלך: מגרד לי כל הגב!

נלין: (מבחין בסרפד) התיישבת על סרפד?

המלך: איזה צמח מיותר! עקרת אותי ודי!

נלין: לא! מלכי! בטבע כל הדברים קשורים...

המלך: "בטבע כל הדברים קשורים..." תפסיק לבלבל כבר את המוח, לטיול הזה, אין לי יותר

כוח! אני רוצה לחזור לארמון! ואתה עוזב מחר, עם אור ראשון!! (יוצא)

נלין: הוא חושב שהטבע שלו! שכל העולם נוצר בשבילו! הוא לא מבין שלכל ייצור בטבע יש

תפקיד, ושהוא לא פה היחיד!

8Q מוזיקת מעבר לארמון

תמונה שישית:

(חדרו של המלך ראג'ו, המלך מורח משחה על העקיצות)

המלך: זה היה טיול נוראי, כולי עקוץ, מגורד ועייף, במקום לנוח קיבלתי מצב רוח!

נלין: צודק מלכי, קבל את התנצלותי

המלך: אני לא רוצה לשמוע יותר שום מילה על לצאת החוצה

נלין: בטח שלא! וכדי לפצות אותך, הכנתי לך הצגה!

המלך: באמת? אני אוהב הצגות! קדימה, תתחילי! אני רוצה לראות!

נלין: זה סיפור על שלמה המלך והדבורה!

המלך: נו! נו! תספר מהתחלה!

9Q שיר: שלמה והדבורה

נלין:

"היה היה מלך, גדול וחכם

הוא ידע לפתור חידות, טוב מכולם

יום אחד יצא המלך, שלמה הגדול

אל המרפסת בארמון, והכריז בקול גדול:

"מי שיחוד חידה, שאותה לא אפתור

במקומי יהיה מלך, וישלוט על האזור"

באו מכל עבר, אנשים אל הארמון

לנסות את מזלם, לחוד למלך הגאון

בהפסקת הצהריים, יצא לנוח בגינה

את אפו פתאום עקצה, דבורה קטנטנה

כעס שלמה המלך, ורצה אותה למחוץ

"מצטערת, בטעות, לא התכוונתי לעקוץ"

כך אמרה לו הדבורה, והוסיפה עוד-

"אם תחוס עליי מלכי, זה ישתלם לך מאוד"

"איך יצור קטן כמוך, לי יביא תועלת?!"

צחק שלמה המלך ושיחרר את המבוהלת

אז הגיעה לארמון, מלכת שבא החכמה

זר ורדים אדום, החזיקה בידה

"נראה אם תצליח, לפתור את חידתי

נחש איזה פרח, ביניהם הוא אמת?"

"כל הפרחים אותו דבר", חשב שלמה בליבו

בשום אופן לא הצליח, לפתור זאת לבדו

אז לפתע אל החדר, התעופפה דבורה קטנה

התיישבה על הורד, ולמלך היא סימנה

זה הפרח הנכון, רק לו יש צוף וריח

"אני יודע ת'תשובה", אמר שלמה זורח

אז שלמה הבין, לכל ייצור גדול, קטן

יש חכמה, יש כישרון ותועלת כמובן!"

המלך: בראוו! בראוו! כל הכבוד!! תשמע אתה- שחקן מלידה! יש לך כישרון, אני צריך משרת
כמוך בארמון!

נלין: תודה רבה מלכי! והבנת את המסר?

המלך: בטח! אסור אף פעם לזותר על הכתר!

(נלין אוחזת בראשה בייאוש)

המלך: זאת הייתה הצגה שגיגון! עכשיו, תסיט את הווילון, אני רוצה לראות את השקיעה מהחלון...

נלין: כן מלכי (מסיטה את הווילון)

המלך: (מביט מהחלון) אבל, מה זה?! העצים מסתירים. אי אפשר בכלל לראות את השקיעה.

נלין: אולי נעלה לגבעה?

המלך: בשביל מה יש לי חלונות?!

נלין: אני מבין מלכי, אבל מה אפשר לעשות?

המלך: באמת בעיה... איך שלמה היה פותר את החידה? אני יודע! אצווה על הגננים, לכרות את העצים.

נלין: מה?! חכה! עצור! מה פתאום לכרות את העצים?!

המלך: אתה רואה בעצמך כמה הם מפריעים!

נלין: לא, לא, לא!! אסור לכרות את העצים! בטבע כל הדברים קשורים!

המלך: די כבר עם המשפט הזה! כל היום אתה מבלבל לי את המוח! "בטבע כל הדברים קשורים... כל הדברים קשורים", אני לא יודע מה זה בכלל אומר! אני רוצה שיכרתו את העצים, לפני שהנסיכה תבוא לבקר!

נלין: זה מגוחך! אתה תצטער על זה כל כך! (חוסמת אותו)

המלך: זוז לי מהדרך, משרת חסר ערך!

(המלך מנסה לעבור מימין ואז משמאל, נלין מקפצת מצד לצד לא נותנת לו לעבור)

נלין: לא!

המלך: כן!

נלין: לא!

המלך: זוז כבר, משרת מעצבן!

(המלך מצליח לעבור ויוצא)

המלך: (מאחורי הקלעים) כרתו את העצים! (10Q סאונד כריתת עצים ומוזיקה)

נלין: לא! (רצה לחלון מביטה בעצים נכרתים)

נלין: קודם הוא מסלק את הצפרדעים, אחר כך מגרש את הדבורים, אז עוקר את הסרפד, ועכשיו הוא כורת את היער!!! בא לי לבכות! איזה מלך טיפש ואנוכי, הוא חייב ללמוד לקח! אני צריכה תכנית... רעיון... משהו שייצר לו בזיכרון! אבל מה? לא אכפת לו משום דבר חוץ מעצמו! חייב להיות משהו שנוגע לליבו... (מבחינה בצמה שלה) אני יודעת! (כותבת מכתב, מניחה אותו על כיסא המלך ויוצאת במהירות)

(המלך נכנס)

המלך: זהו... עכשיו אפשר לראות את השקיעה בלי הפרעה... (מבחין במכתב) מה זה? (קורא) "למלך ראג'ו היקר! שמעתי רבות על ממלכתך היפה, אגיע לביקור בשמחה. בעוד יומיים מהיום, ניפגש לאחר צהריים של חלום. שלך, הנסיכה " הנסיכה?!" זה מכתב מהנסיכה!!!! (מצלצל בפעמון) משרתיים!!! משרתיים!!! תכינו את התזמורת, המתנות, התכשיטים! הנסיכה בדרך לארמון! אף אחד לא הולך לישון! הכול צריך לדפוק כמו שעון! אתם לא שומעים שאני מצלצל בפעמון?! (יוצא)

11Q מוזיקת מעבר

(נלין נכנסת, לוקחת את המפה ויוצאת, המלך נכנס עם שני גביעי יין מניח אותם על השולחן ויוצא, נלין נכנסת לוקחת עיטורי זהב מכיסא המלך, ויוצאת. המלך נכנס עם אגרטל פרחים, מניח על השולחן, מסתרק, מביט בעצמו במראה ויוצא, נלין נכנסת לוקחת את המסרק והמראה, לוקחת את הפרח ויוצאת)

תמונה שביעית:

(המלך מביט מחלון חדרו)

המלך: היא הגיעה! היא הגיעה! איך אני נראה? השיער שלי בסדר? השיניים נקיות? ראג'ו להירגע! לנשום עמוק! היא תתאהב בך בלי בעיות! תהיה קול! תהיה רומנטי! דבר אליה בקול שרמנטי! (משנה את קולו) מה שלומך הוד נסיכותך? טוב לראותך, איך הייתה הנסיעה?

נלין: (מפתח החדר) בסדר גמור, ואתה?

המלך: (קופץ מרוב הפתעה) אהההה!!!

(נלין מחופשת לנסיכה, נראית יפיפייה, לבושה בשמלה מבדי הווילון ועיטורי זהב מהחדר,
הפרח בשיערה)

נלין: שלום לך המלך ראג'ו, זאת אני הנסיכה!

המלך: ברוכה הבאה!!! היכנסי, בבקשה!!

נלין: (נכנסת לחדר) שמחתי מאוד לקבל את המכתב שלך, שמך הולך לפניך, "מלך הטבע".

המלך: ואוו! את אפילו יותר יפה ממה שדמיינתי... והשמלה שלך כל כך אופנתית! הבד הזה
נראה לי מוכר...

נלין: (מתחמקת) כל הנסיכות לובשות אותו דבר...

המלך: שבי בבקשה, את בטח עייפה

נלין: (מתיישבת) חם לי, אולי יש לך מניפה?

המלך: בוודאי! (שולף מניפה ומושיט לנסיכה, הנסיכה מביטה בו, הוא מבין את הרמז ומתחיל
לנופף) תכננתי לנו יום מקסים! תזמורת, נשף ומשחק קלפים!

נלין: נשמע נהדר! אבל אשמח קודם לראות את הממלכה.

המלך: הנה! הביטי מהחלון, תראי איזה נוף!

נלין: באמת נוף מדהים! אבל הגובה עושה לי סחרחורת...

המלך: אז בואי נלך לשמוע את התזמורת!

המלך: רגע! את הטבע צריך להרגיש, להריח, לראות מקרוב, אולי נצא לטיול? זה יעשה לי
טוב.

המלך: את מזכירה לי מישהו... אני לא יודע את מי -

נלין: (מתבקת אותו) איזה ריח נהדר של נרקיסים! המלך ראג'ו- אתה פשוט מקסים!

המלך: אני לא מאמין שזה באמת קורה, שמישהו יצבוט אותי, שאדע שאני לא חולם!

(נלין צובטת אותו מכל הלב)

המלך: איי!!!

נלין: הגעתי מרחוק, רק בשביל לבדוק, האם השמועה נכונה? האם למלך ראג'ו באמת יש את הממלכה הכי יפה?

המלך: התשובה היא כן, תהי בטוחה!

נלין: אז קדימה, למה אנחנו מחכים?

המלך: אקח אותך לאגם הכחול, זה מקום מרהיב והמים שם צלולים כל כך!

נלין: או! זה נשמע לי רעיון מוצלח!

המלך: אחרי שתראי את הממלכה מקרוב, אני מבטיח לך, נסיכה, לא תרצי לעזוב.

נלין: (לקהל) תכף נראה...

12Q שיר: מקום מושלם לנסיכה

המלך:

נחל זורם, שחפים על החוף

אלף צדפים שאפשר לאסוף

עצים ירוקים, צינצים של שמחה

אלה דברים שאוהבת נסיכה!

"שקיעה מרהיבה בין ההרים

עליה כתבו אין סוף שירים!

סביונים, רקפות, בכל הממלכה

זהו מקום מושלם לנסיכה!

נלין:

אחו ירוק, פרפרים נדירים

אין כמותם במקומות אחרים!

אגם כחול בלב הממלכה

זהו מקום מושלם לנסיכה!

נלין + המלך:

סנאים, איילים, פרפרים, עגורים

חופים, וצוקים, עמקים והרים

מדוע בשבילך זה מקום כה מושלם?

כי זאת הממלכה היפה בעולם!

(סוף השיר)

(יוצאים, מעבר לאגם)

תמונה שמינית:

(על שפת האגם)

המלך: בבקשה נסיכתי... הקשיבי לשקט מסביב והריחי את ריח האביב...

הנסיכה: אח!

המלך: מה קרה?

הנסיכה: יתוש קטן, לא נורא

המלך: אי! עכשיו הוא עקץ אותי! הסתלק מפה! איפה היינו?

הנסיכה: להקשיב לשקט מסביב

(המלך והנסיכה עוצמים עיניים)

הנסיכה: אח!

המלך: אי! נו, לך כבר! יתוש מרגיז! תעוף ודי!

הנסיכה: אולי נכנס למים, נשכשך את הרגליים?

המלך: רעיון מצוין, המים קרירים, ונעימים

(המלך והנסיכה מתקרבים למים, לפתע סאונד חזק של יתושים, 13Q סאונד יתושים, המלך

כמעט נופל, מנופף בידינו לכל עבר, מנסה לגרש את היתושים)

הנסיכה: מה זה?! המים עכורים לגמרי, מלאים ביתושים!

המלך: אני לא מבין מאיפה הגיעו כל היתושים האלה?! אתמול האגם היה יפה וצלול, בלי אף

יתוש!

הנסיכה: הם נכנסים לי לפה ולעיניים, איזה ייאוש!

המלך: עופו מפה יתושים! קישתא! לכו!

הנסיכה: זה לא עוזר, אולי נלך למקום אחר?

המלך: רציתי שנשחה יחד באגם, זה היה אמור להיות בילוי מושלם!

הנסיכה: אם אתה חושב שאכנס למים כאלה מעופשים, אתה ממש טועה! אווץ!

המלך: אח!!

הנסיכה: אי!!

המלך: קישתא! די!!

הנסיכה: המקום הזה בלתי נסבל, זה ממש לא מקובל!

המלך: נלך לגן הפרחים! יש שם פרחים בשלל צבעים, ואין בכלל יתושים!

(המלך והנסיכה הולכים, 14Q מוזיקת מעבר לגן הפרחים)

תמונה תשיעית:

(בגן הפרחים)

המלך: בבקשה נסיכתי... (נותן לנסיכה זכוכית מגדלת)

הנסיכה: זכוכית מגדלת, איזה רעיון נפלא!

המלך: (שר) "יש לי גן פרחים פורח, יש לי יופי של טבע! יש לי גן מלא צבע וריח, מלך

הטבע!

הנסיכה: (מביטה בפרחים) אבל מה קרה לפרחים?! הם נבולים ויבשים!

המלך: זה לא יכול להיות!

הנסיכה: תראה בעצמך, בלי צבע, בלי ריח!! הגן הזה, ממש לא מקום לארח!

המלך: אני לא מבין, אתמול הגן היה מלא צבע...

הנסיכה: אלה הפרחים הכי עצובים שראיתי בטבע!

המלך: מוזר! איך זה קרה?

הנסיכה: המלך ראג'ו, הפרחים שלך במצב נורא!

המלך: אולי זה רק בחלק הזה של הגן?

הנסיכה: הטיול הזה הוא פשוט בזבז זמן!

המלך: אני בטוח שאתמול הגן היה פורח ומלבלב.

הנסיכה: הבט סביבך, איזה מקום מאכזב. וחוץ מזה, לראות פרחים נבולים, עושה לי רע בלב...

המלך: לא, אהובה, רק אל תהי עצובה...

הנסיכה: הבטחת אגם צלול, גן פרחים פורח, בינתיים לא קיימת שום דבר מבין השניים.

המלך: את צודקת, אני מצטער, תני לי לקחת אותך למקום אחר.

הנסיכה: מקום שמתאים לנסיכה?

המלך: נלך לאחו, יש שם עשרות פרפרים נדירים! ושום פרחים נבולים!

(המלך והנסיכה יוצאים, 15Q מוזיקת מעבר לאחו)

תמונה עשירית:

(באחו הירוק)

המלך: הנה, תראי איזה אחו ירוק ורחב, מקום מושלם לזוג מאוהב. תכף יגיעו הפרפרים!
(נותן לה רשת פרפרים) (שר) "יש לי אחו רחב וירוק, יש לי יופי של טבע, יש לי אחו שלו ומתוק, אני מלך הטבע!"

הנסיכה: מתחיל להיות מאוחר... ואני לא רואה שום פרפר

המלך: הם תכף יופיעו

הנסיכה: אני עייפה, וכבר די רעבה.

המלך: אלה הפרפרים הכי יפים שראיתי בחיים, אני נשבע!

הנסיכה: אבל כמה זמן עוד נצטרך לחכות?

המלך: רק עוד כמה דקות... הנה אחד!

הנסיכה: זאת חיפושית

המלך: צודקת... הנה שם!

הנסיכה: זה צרצר

המלך: דומה קצת לפרפר... הנה! תפסתי!

הנסיכה: זאת שפירית

המלך: באמת? הנה!

הנסיכה: לא! זה קיפוד!

המלך: איי! נכון!

הנסיכה: טוב, נמאס לי, אני רוצה לחזור לארמון!

המלך: חכי! את אוהבת ציפורים?

הנסיכה: מאוד.

המלך: נלך אל היער! יש שם המון ציפורים! בבקשה נסיכה, תני לי הזדמנות אחרונה.

הנסיכה: אלך אתך רק לעוד מקום אחד, אז כדאי שזה יהיה יער יפה **במיוחד!**

(המלך והנסיכה יוצאים, 16Q מוזיקת מעבר אל היער)

תמונה אחת עשרה:

(ביער, הנסיכה והמלך עייפים ומזיעים)

המלך: (שר בכבודות) "יש לי יער עצים אדירים, יש לי יופי של טבע, יש לי יער מלא ציפורים,

אני מלך הטבע..."

הנסיכה: איזה מין יער זה?! כל העצים פה כרותים! בלי צל ובלי ציפורים.

המלך: אני בטוח שתכף נשמע כמה ציוצים...

הנסיכה: אני לא שומעת שום דבר!

המלך: אתמול הן צייצו נהדר...

הנסיכה: חשבתי שיש לך ממלכה פורחת וירוקה, אבל היא נבולה ועצובה! בלי פרפרים! בלי פרחים! אגם עם מים עכורים, מלאים יתושים! ויער כרות, בלי צל, בלי גוזלים, זאת הממלכה הכי עצובה שראיתי בחיים! הטבע פה במצב נורא ואיום! אני חוזרת הביתה! תודה ושלום! (יוצאת)

המלך: רגע! חכי! אל תלכי... מה עם התזמורת? הסעודה? הנשף? (פאזזה) מה קרה לממלכה היפה שלי? אני לא מבין... הנסיכה הלכה, מי יודע מתי אזכה לראות אותה שוב, הביקור שלה היה לי כל כך חשוב... (שינוי) הכול באשמת נלין! הכול בגללו! כל הטיול הזה, היה רעיון שלו! איפה הוא בכלל המשרת המעצבן הזה?! נלין?! (יוצא)

(המלך יוצא)

נלין: התכנית שלי הצליחה, המלך שבור לב מהנסיכה, וראה במו עינו מה קרה לממלכה, אבל הוא עדיין לא מבין איך כל זה קרה, ושאת הנזק- הוא עשה.. בשביל זה אצטרך את העזרה שלכם. כשיגיע הרגע הנכון, תלחשו ביחד איתי: "בטבע כל הדברים קשורים..." תנסו, "בטבע כל הדברים קשורים..." אבל רק בסימן שלי, תזכרו... (יוצאת) 17Q מוזיקת מעבר לארמון המלך

תמונה שתיים עשרה:

(בחדר של המלך, המלך עם שמיכה ומצנפת, חסר מנוחה)

המלך: חם לי! אין לי אוויר! (מצלצל בפעמון) משרת! תפתח את החלון! (שתיקה) לא צריך! אעשה זאת בעצמי! (קם) כל כך מחניק פה! (פותח חלון)

(נלין מתגנבת אל בין הילדים ומסמנת להם) 18Q מוזיקה פנטזיה מתח

נלין: המלך ראגו....

המלך: מי זה היה?!

נלין: זאת אני, הרוח...

המלך: מה את רוצה?!

נלין: באתי לעזור... את החידה עליך לפתור

המלך: איזה חידה?!

נלין: (מסמנת לילדים ויחד הם לוחשים) "בטבע כל הדברים קשורים..." "בטבע כל הדברים קשורים..."

המלך: שמעתי כבר את המשפט הזה! אבל מה זה אומר? חזרי! תגידי לי מה לעשות? אני לא טוב בחידות!

(שתיקה)

המלך: "בטבע כל הדברים קשורים?..." מי אמר לי את זה כבר? מי? נלין המשרת! אני מוכרח לקרוא לו חזרה לארמון! אולי הוא יודע מה הפתרון! (יוצא) 19Q מוזיקת מעבר

תמונה שלוש עשרה:

(בחדר המלך, המלך טרוט עיניים פרוע שיער, ונלין בבגדי המשרת)

נלין: קראת לי מלכי?

המלך: נלין! המצב הולך ומחמיר! הממלכה הייתה פעם ירוקה ויפה, אבל עכשיו היא מלאה יתושים ויבשה. הרוח חדה לי חידה, אמור לי מה משמעות המשפט: "בטבע כל הדברים קשורים..."?

נלין: ובכן... היה היה מלך שכרת את היער, הוא שכח שהציפורים בונות את הקנים שלהן על העצים. בלי עצים אין ציפורים.

המלך: והפרפרים, לאן נעלמו הפרפרים הנדירים?

נלין: הם מטילים ביצים על סרפדים.

המלך: על הצמח העוקצני הזה?

נלין: הסרפד הוא המזון של הזחלים. בלי סרפדים אין כאלה פרפרים.

המלך: והפרחים? מה קרה לפרחים?! לא עקרת, והם נבולים!

נלין: גירשת את הדבורים, זוכר?

המלך: אהה...

נלין: הדבורים שותות צוף!

המלך: אני יודע את זה!

נלין: והן עושות עוד משהו ...

המלך: מה?!

נלין: מעבירות את האבקנים מפרח לפרח, כך פורחים עוד ועוד פרחים! בלי דבורים אין פרחים!

המלך: אבל האגם! מה קרה לאגם?! מניין הגיעו כל היתושים?!

נלין: גירשת את הצפרדעים, זוכר?!

המלך: הן קרקרו לי באוזניים! אל תגיד לי שזה קשור!

נלין: בוודאי שכן, הצפרדעים אוכלות יתושים, בלי צפרדעים, יש יתושים!

המלך: אבל אני מלך הטבע ועכשיו אין לי בכלל טבע!

נלין: אם אתה רוצה להיות מלך הטבע, עליך **לשמור** על הטבע!

המלך: אמור לי מה לעשות! בבקשה! אעשה כל מה שתגיד!

נלין: דבר ראשון תחזיר את הצפרדעים לאגם, את הדבורים אל הגן, ואת הסרפדים לאחו. בנוגע ליער, ייקח זמן עד שהעצים יצמחו והציפורים יחזרו, אבל מעכשיו תזכור שהטבע לא שייך רק לך! אתה חלק ממנו והוא חלק ממך!

המלך: הבנתי! בטבע כל הדברים קשורים!

נלין: יש!

(יוצאים)

(Q20) - שיר : מלך הטבע

המלך:

לכל ייצור בטבע יש תפקיד

אני פה לא המלך היחיד

בכורת יש דבורים, באגם יש צפרדעים

ובאחו סרפדים, כולם בטבע חשובים.

גלין:

לכל ייצור בטבע יש תפקיד

אתה פה לא המלך היחיד

ביער העצים צומחים, אוויר וצל לנו נותנים
הציפורים בונות קנים, כולם בטבע חשובים.

המלך:

עכשיו אני יודע, עכשיו אני מבין

את המשפט: "בטבע כל הדברים קשורים"

גם לי יש תפקיד, חשוב ורציני

אני מלך ששומר, על הטבע מסביבי

גלין:

עכשיו אתה יודע, עכשיו אתה מבין

את המשפט: "בטבע כל הדברים קשורים"

גם לך יש תפקיד, חשוב ואמיתי

אתה מלך של הטבע, מלך כלבבי.

המלך: (כותב מכתב) "נסיכה יקרה, מאז שהלכת דברים רבים השתנו בממלכה, האגם שוב כחול וצלול, הפרחים פורחים, והפרפרים חזרו לאחו. ביער שתלתי עצים חדשים... אני מזמין אותך לביקור חוזר, תראי בעצמך, איך על הטבע אני שומר..."

גלין: יש לי הרגשה, שהנסיכה תבוא לבקר ממש בקרוב...

המלך:

עכשיו אני יודע, עכשיו אני מבין

את המשפט: "בטבע כל הדברים קשורים"

גם לי יש תפקיד, חשוב ורציני

אני מלך ששומר, על הטבע מסביבי

נלין:

עכשיו אתה יודע, עכשיו אתה מבין

את המשפט: "בטבע כל הדברים קשורים"

גם לך יש תפקיד, חשוב ואמיתי

אתה מלך של הטבע, מלך כלבבי.

המלך: מלך הטבע...

נלין: מלך הטבע...

המלך+ נלין: מלך – כלבבי!

(סוף)

מוזיקת יציאת קהל